

Aşk Köprüsü

— wolf's son · 12 Nisan 2026



"Kelimeler ruhları birbirine bağlayan köprüler kuruyordu..."

Ve biz o köprünün tam ortasında,
Zamanın ve mekanın silindiği
o puslu noktada karşılaşıyorduk.
Her harf, parmak uçlarımın
Senin teninde bıraktığı o hafif,
yakıcı izlere dönüşüyor;
Kurduğum her cümle,
Zihninin en kuytu köşelerine sızan birer fısıltı halini alıyordu.
Sessizlik, aramıza örülmüş en ince danteldi şimdi,
Dokunduğum her virgül,
boynundaki o ürpertiye eşti.
Bakışların bir ünlem gibi çakılırken ruhumun aynasına,
Nefesim, bir parantez açıyordu senin en mahrem dünyana.
Dudaklarımdan dökülen her hece,
birer birer soyunurken,
Biz o görünmez köprüde,
iki bedende tek bir yangın oluyorduk.

Kelimeler artık sadece ses deęil,
tenimizde birer mühür,
Aramızdaki o çekim,
hem esaret bize,
hem de en büyük hr.
Satır aralarına sakladığım o yasak arzular,
Bir ığlık gibi yükselirken sessizliğin içinden,
Köprü sarsılıyor, dünya duruyor, sadece biz kalıyorduk;
Ben senin zihninde,
sen benim kanımda,
sonsuz dek duruluyorduk.
Ve o  nokta var ya
o her Őeyin sonuna koyduęumuz...
Aslında o, dudaklarımın
senin dudaklarında bıraktığı,
Henüz söylenmemiŐ,
ama iliklerine kadar hissettięin
O bitmeyen, o en tutkulu, o en zengin arzumuzdu...